

Grunnlagt 1905

Ansvarshavende redaktør

JON VRAA

Organ for Det norske Arbeiderparti

Fremtiden onsdag 6. juli 1960

Ufortjent martyr-glorie

Det forekommer oss at programredaktøren i fjernsynet er kommet i skade for å utstyre maleren Victor Smith med en helt ufortjent martyr-glorie. Som vi tidligere har meldt, skulle Smith opptre i fjernsynet søndag kveld, og kom da med et manuskript som ikke var i overensstemmelse med det han i sin tid hadde fått godkjent av programledelsen. Han hadde tatt med en tilføyelse som inneholdt utilsørt propaganda for Moralsk Opprustning, noe programledelsen ikke fant var i samsvar med det emne han skulle tale om. Smith nektet å følge sitt opprinnelige manuskript. Da var det at programledelsen gjorde den genistrek å la Victor Smith prate i vei, men da han kom til de omstridte setninger, ble hans stemme koblet ut og erstattet med orgelmusikk, mens publikum hele tiden kunne se ham snakke.

Der kan nok være meget som skulle rettferdiggjøre programledelsens opptreden. Victor Smith insisterte på å bruke sitt reviderte manuskript, og brøt dermed forutsetningene som programmet var antatt på. Hvorvidt det var juridisk holdbart å la Smith kjøre i gang i den tro at programledelsen hadde gitt seg, samtidig som man på en snedig måte fikk koblet ut de omstridte setninger, skal vi ikke uttale

oss om. Det vi imidlertid anser hevet over tvil, er at fjernsynet vil høste særdeles liten ære på denne affæren, samtidig som Smith — helt ufortjent etter vår mening — kan tre fram som den forrøigte uskyldig.

Folk flest har en tendens til å se sporty på slike ting. En ensom mann i kamp mot et mektig monopolorgan kan regne med atskillig sympati, uansett hvor svakt han måtte stå rent saklig sett. Og skal vi se helt objektivt på affæren, var ikke Victor Smiths uttalelser om Moralsk Opprustning verre enn at publikum måtte tåle å høre det. Hva man enn måtte mene om denne selv-gode og dømmesyke bevegelse, må det også innrømmes at på sett og vis fortalte de utkoblede setningene noe om kunstneren Victor Smith, som kringkastingen altså hadde funnet verdig til å slippe til i fjernsynet.

Dertil kommer enda ett moment, nemlig dette med sensuren. Vel er det så at hver eneste avis daglig utøver en form for sensur overfor sine bidragsytere. For vårt eget vedkommende må vi tilstå at det daglig går betydelige mengder manuskripter i papirkurven eller i retur. En rekke bidrag må også skjæres hardhendt ned, for det meste av plassmangel, men også i en viss

28-02-016

grad fordi vi mener at vedkommende bidragsyter har gått utenom saken eller uttalt seg på en måte som vi ikke finner sømmelig. På samme måten kan vi tenke oss at kringkastingen og fjernsynet daglig må avvise eller omarbeide en mengde utkast.

Men selv om publikum er klar over dette og erkjenner at det må være så, er det noe ganske annet å få en slik anskuelsesundervisning i sensur-teknikk som den fjernsynet ga søndag kveld. Under krigen var det, ikke minst i Sverige, alminnelig at aviser kom ut med store hvite felter som markerte nyheter og artikler som var strøket av sensuren. Det gjorde et sterkt inntrykk og ga rorsvidt en propagandistisk verdi i seg selv, som kanskje overgikk verdien av det som var strøket. Mon ikke ledelsen for fjernsynet har oppnådd noe lignende denne gangen: Å gi Moralsk Opprustning en reklame av langt større verdi enn de setninger som ble erstattet av orgelmusikken?